

מ"ת 24267/04/16 - חאלד אלסאנע נגד מדינת ישראל - פמ"ד פלילי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 24267-04-16 מדינת ישראל נ' אלסאנע(עציר)
תיק חיצוני: 14763/2016

בפני כבוד השופט נסר אבו טהה
העותר
נגד
המשיבה
חאלד אלסאנע ע"י ב"כ עו"ד דמיטרי ורניצקי - ס.צ.
מדינת ישראל - פמ"ד פלילי ע"י ב"כ עו"ד לימור הלל

החלטה

1. זוהי עתירה לגילוי ראיה חסויה לפי סעיף 45 לפקודת הראיות, במסגרתה מבקש העותר לחשוף את זהות האדם, אשר מסר למשטרת ישראל את המידע המתועד בדו"ח הידיעה 16-0169-628 (להלן: "**הידיעה**"), וכן את מלוא הידיעה, לרבות שעת מסירתה.
2. כנגד העותר הוגש כתב אישום המייחס לו לכאורה עבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית (הרואין במשקל כולל של 98.63 ג'), ניסיון להשמדת ראיה - עבירות מיום 05.04.2016 - בתמצית, נטען בכתב האישום, כי העותר נצפה על ידי שוטרים כשבסמוך אליו נמצאת חבילה, שבדיעבד הסתבר, כי מדובר בחבילה שהכילה את הסמים, נשוא כתב האישום. השוטרים, על פניו, לא יכלו לקשור את העותר לחבילה, ואז, ומבלי שהעותר ידע על כך, עשו לו "תרגיל חקירה", במהלכו החליפו את החבילה לחבילת "דמה", תוך שהעותר חזר למקום ולקח את חבילת ה"דמה" (ראה סעיף 2 לעתירה).
3. בתיק קיימת תעודת חיסיון, שלפיה חסויה זהותו של האדם שמסר את הידיעה הנ"ל, שתוכנה הגלוי ואשר נמסר להגנה הינו כדלקמן: "כרגע יש בחור בדואי עם רכב ממתין ליד הבית של שוריה ומדי פעם יוצא ומדבר בפלאפון נראה לי שהוא הגיע להביא סמים לשוריה".
4. לשיטת העותר, הפירוט הרב שבמידע שנמסר על ידי המקור, כגון מיקומו המדויק של העותר, סמיכות הזמנים בין מועד מסירת המידע לבין מועד מעצרו של העותר - יש בו בכדי לבסס את ההנחה, לפיה אותו מקור שמסר למשטרה את הידיעה הנ"ל, היה שותף פעיל לעבירת הסמים שמיוחסת לעותר, ועל כן חשיפת זהותו הינה חיונית ורלוונטית להגנתו של העותר.
5. באת-כוח המשיבה, עתרה לדחות את העתירה, שכן לשיטתה אין בחשיפת זהות המקור כדי לסייע

בהגנתו של העותר. עוד נטען, כי מלוא תוכן הידיעה נמסר להגנה, למעט זהות המקור ומועד מסירת המידע. עוד נטען, כי המקור איננו קשור כלל לאירוע נשוא כתב האישום.

6. גם בדיון שהתקיים במעמד צד אחד - באת-כוח המשיבה ורכז המודיעין הרלוונטי - חזרה באת-כוח המשיבה על עמדתה שהוצגה בדיון שהתקיים במעמד הצדדים. כמו כן, הונחו בפני בית המשפט כל האסמכתאות הרלוונטיות.

7. לאחר שהקשבתי לטיעוני באי-כוח הצדדים, הן בדיון שהתקיים במעמד שני הצדדים והן במעמד הדיון שהתקיים במעמד צד אחד, וכן עיינתי בכלל האסמכתאות הרלוונטיות, וכן קיבלתי מענה לטעמים שעמד עליהם בא-כוח העותר בטיעוניו, הגעתי לכלל מסקנה, כי דין העתירה להידחות, שכן אין בהיעתרות לבקשה כדי לסייע כהוא זה להגנתו של העותר, וזאת על רקע המבחנים שהותוו בפסיקה.

המזכירות תשלח עותק ההחלטה לבאי-כוח הצדדים.

ניתנה היום, כ"ח אב תשע"ו, 01 ספטמבר 2016, בהעדר הצדדים.